

та, трѣба той да пострадае, да умре, и послѣ да възкръсне. Той говоряше подобно, какъ и послѣдователитѣ му трѣба да ся отрекѣтъ отъ себе си, да зематъ кръста, и да вървѣтъ подиръ Него, сирѣчь, за да увардѣтъ вѣрата въ Него, и за да ся спасѣтъ душитъ, трѣба да сѣ готови да загубѣтъ сичко, и да претърпѣтъ сичко.

Понеже неговитѣ страданія щѣхъ да уплашѣтъ ученицитѣ му: Той по напредъ показа на нѣкои отъ тѣхъ славата Си, за да ги подкрѣпи съ надежда.

Веднажъ, като ся моляше Той на гората, лицето му свѣтнѣ като слънце, дрехата му станѣ бѣла, като снѣгъ: Моисей и Илія Му ся евихъ, свѣтелъ облакъ осѣни Него и Апостолитѣ, дѣто бѣхъ съ Него, гласъ ся чу отъ Бога Отца: *Сей естъ Сынъ мой възлюбленный, тою послушайте.*

Свидѣтели на туй славно Преображеніе Господне бѣхъ Апостолитѣ, Петръ, Іаковъ и Іоаннъ.

ЛАЗАРЕВОТО ВОСКРЪСЕНІЕ.

Едно отъ чудесата, които повече прославихъ Господа Исуса преди страститѣ му, бѣше Лазаревото възкръсеніе.

Иисусъ Христосъ отиде во Виванія, дѣто живѣялъ Лазарь, на четвъртия день слѣдъ смъртьта му. Лазарь бѣше веќе заровень. Като повелѣ